

[Korsgaard.]

væsentlig større Indkomst, end Finansministeren har regnet med. Nu er jeg ganske vist ikke helt klar over, hvorledes de Beløb, vi efterhaanden er kommet til, stiller sig i Sammenligning med de Beløb, Finansministeren regner med for indeværende Finansaar; men indtil videre vil jeg antage, at der her er regnet forsigtigt, saa der her skulde fremkomme en forøget Indkomst.

Alt i alt vil jeg som min Formening om Driften sige, at der er Sandsynlighed for, at den bliver væsentlig bedre, end hvad der vilde svare til, at der skulde kræves 15 Mill. Kr. til Dækning. Jeg er naturligvis ikke blind for, at der er noget, der hedder Tillægsbevillingslov; paa den anden Side er der ogsaa erfaringsmæssigt Besparelser, alle de bevilgede Beløb bliver nu engang ikke brugt.

Som sagt: alt i alt tror jeg, man maa have Lov til at vente, hvis der ikke sker noget ekstraordinært, at det Statsregnskab, som til sin Tid vil foreligge, hvis vi ikke faar nye Indtægtslove, vil vise et mindre Underskud end de 15 Millioner. Jeg maa derfor mene, at der for Tiden ikke er nogen Nødvendighed for at udskrive nye direkte Skatter; vi ved jo alle, at Finansministeren ønsker at faa Skatter til et Beløb af omkring 15 Mill. Kr.

Med Hensyn til Formuebevægelserne — det er jo et Emne, man ofte diskuterer og i Almindelighed diskuterer i Flæng med Driftsregnskabet — vil jeg sige, at det interesserer mig paa en vis Maade ikke saa forfærdelig meget. For hvis ellers Formue-regnskabet principielt er stillet rigtigt op, saa skulde det, at vi optager store Laan, ikke være Bevis paa Fattigdom, men Udtryk for, at vi i andre Ting har faaet noget, der svarede til Værdien. At en Virksomhed i givet Fald optager store Laan, er, hvis den til Gengæld forøger sin Ydeevne meget betydeligt, ingenlunde Udtryk for Fattigdom, og i Formueparagraffen skulde der jo, saaledes som den nu er stillet op, ikke mindst gennem Arveafgiften, være den Sikkerhed, der skal til, for at man med nogenlunde Ret kan sige, at det, man i givet Fald har i Underskud, i Virkeligheden er en Formueanbringelse.

Jeg maa saaledes give Ordføreren Ret i, at den finansielle Stilling driftsmæssigt, saaledes som den foreligger, ingenlunde kan siges at være daarlig. Men bagved ligger jo det, man aldrig maa glemme, at der er blevet paalagt Befolkningen meget store Skatter. Om man vil sige, at de endnu ikke er større, end at de kan bæres, det er

en Smagssag. Den Ros synes jeg for saa vidt, man maa give den socialdemokratiske Regering fremfor den Neergaardske, at den tidligere fremsætter Forslag om nye Indtægter, end den Neergaardske Regering var tilbøjelig til at gøre, og paa det Punkt mener jeg absolut, at den Neergaardske Regering — og for saa vidt ogsaa Venstres senere Regering — havde en væsentlig Fejl.

Men paa en Maade er det ikke det afgørende. Det alt afgørende bliver altid, naar man vil bedømme et Styres Økonomi, om dette Styre i Kraft af sit Program kræver store Skatter eller ikke. Der kan for mig ingen Tvivl være om, at det socialdemokratiske Styre, fordi det mener, at der bør anvendes meget store Beløb, ikke mindst til sociale Foranstaltninger, i Kraft af sit Væsen bliver et dyrt Styre. Man maa derfor sige, og det kan efter min bedste Overbevisning ikke modbevises, at vil man have smaa Skatter, kan man ikke stemme socialdemokratisk. Omvendt, mener man, at Skatternes Størrelse ikke er afgørende, men at det er mere afgørende, at vi faar en vis Udjævning i Samfundet, en Udjævning som til en vis Grad kan ske igennem Beskatningen, nu vel, saa kan der efter Omstændighederne være Grund til at stemme socialdemokratisk.

Naar man saa ofte har villet sige, at det socialdemokratiske Styre kan være et godt finansielt Styre, saa vil jeg sige, at det kan være det i den Forstand, at man skaffer Pengene. Men det kan aldrig blive et billigt finansielt Styre.

Munch-Petersen: Det kommunistiske Parti er det eneste Parti, som er principiel Modstander af Finansloven (Munterhed), er Modstander af den borgerlige Finanslov, der er til Behandling her. Det er et Standpunkt, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen med flere aabenbart finder latterligt til Trods for, at Socialdemokratiet tidligere har haft det samme Standpunkt. Men det synes jo, som om det ærede Medlem helt har glemt dette. Der var engang, da ogsaa Socialdemokratiet stemte mod Finansloven, netop ud fra denne socialistiske Opfattelse, at Finansloven er selve Grundpilleren for den kapitalistiske Stat, er den kapitalistiske Stats vigtigste Lov. Og hvis man er Modstander af det bestaaende System, maa man stemme *mod* denne Lov, er man principiel Tilhænger af det bestaaende System, er det naturligt at stemme *for* denne Lov. Derfor er det ogsaa naturligt, at alle de 5 andre Partier her i Tinget stemmer for Finansloven. For den Stilling, man tager